

COMUNICAT CGT Ensenyament

<http://cgtense.pangea.org/> - cgtense@cgtcatalunya.cat - @cgtensenyament

Denunciem la situació de les treballadores vulnerables dels centres educatius i exigim que siguin tractades amb l'atenció i dignitat que mereixen

La CGT ens posem en marxa quan detectem que l'ICAM (l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques) està denegant les baixes de manera sistemàtica a aquestes persones.

El Ministeri de sanitat indica quan un col·lectiu de persones ha de ser considerat vulnerable o especialment sensible. Publica un requadre amb unes patologies concretes i depèn de l'estat de la patologia la persona és catalogada en un nivell de vulnerabilitat 1, 2, 3 o 4, sent el 4 la més alta vulnerabilitat. I així mateix fa amb els centres de treball, els classifica en nivell de risc 1,2, 3 i 4, sent el 4 el nivell de risc més alt per contraure la Covid. A la primera reobertura de centres, al maig, van ser considerades persones vulnerables unes 12000 docents. Aquesta xifra a finals d'agost o principis de setembre van abaixar sobtadament a unes 1200 o 1300. Aquesta disminució es va donar perquè va variar la consideració de la gravetat de la patologia per poder anar a treballar, així que les que havien estat considerades vulnerables 1 i 2 les van indicar que havien d'anar als centres a treballar amb certs requeriments. En canvi, les de nivell 3 i 4 no podien estar amb l'alumnat perquè era perillós pel risc de contagi.

Ens adonem que a mitjans de setembre **l'ICAM comença a denegar les baixes**, sense que hi hagi un canvi substancial de la situació de la pandèmia, com ja sabem, i tampoc un canvi de les patologies de les persones vulnerables, el que realment succeeix és que **els centres educatius passen a ser catalogats de nivell de risc 2 a nivell de risc 1, és a dir, s'equipara els centres educatius amb el carrer.**

Aquesta consideració no encaixa amb la realitat, quan avui ja tenim dades que hi ha 17244 positius detectats, 1 de cada 103 alumnes, a secundària ja hi ha gairebé el 70% dels centres afectats.

Davant la sorpresa de la denegació de les baixes per part de l'ICAM com a CGT vam enviar un correu electrònic a les nostres treballadores per si volien fer algun tipus de reclamació de la situació que estaven patint, i en menys d'una setmana ens van arribar uns 300 correus, que ens expliquen casos molt greus que podem dividir entre:

- Denegació de baixes per part de l'ICAM (Institut Català d'Avaluacions Mèdiques)
- Persones que van ser catalogades de nivell de risc 1 o 2 pels Serveis de prevenció, contradient els informes mèdics del metge o la metgessa de capçalera que considera que la patologia està molt més descontrolada.
- Incompliment dels requeriments indicats pels serveis de prevenció perquè aquestes persones poguessin tornar a la feina.

1. Denegació de baixes per part de l'ICAM (Institut Català d'Avaluacions Mèdiques)

A més, moltes d'aquestes denegacions no han estat adequadament comunicades, ens han arribat casos d'afectades que els hi ha comunicat les seves direccions o els metges de capçalera, o no hi ha hagut una notificació formal, per tant la situació per reclamar es complica.

2. També trobem un gran nombre de persones que van ser catalogades de nivell de risc 1 o 2 pels Serveis de prevenció, contradient els informes mèdics del metge o la metgessa de capçalera que considera que la patologia està molt més descontrolada.

Moltes d'aquestes persones han tornat a reclamar perquè es torni a valorar la seva situació i la majoria no reben resposta o reben respostes contradictòries.

Això com funciona?

La llei de prevenció de riscos laborals, si sorgeix una situació en la qual el teu centre de treball esdevé un lloc de risc, t'ha de fer una valoració i un posterior informe. Mentre el servei de prevenció emet l'informe en el qual considera si s'ha d'adaptar la teva feina, el o la treballador/a ha de continuar anant a treballar, però de manera habitual la resposta del servei de prevenció és de dies. I els serveis de prevenció d'educació en alguns casos estan trigant mesos a contestar, fins i tot estem al novembre i moltes persones no saben en la situació en la qual es troben.

A més a més, aquestes persones havien d'anar a treballar amb uns requeriments, i ens han arribat multitud de queixes per:

3. Incompliment dels requeriments indicats pels serveis de prevenció perquè aquestes persones poguessin tornar a la feina.

És a dir, que les docents podien tornar als centres de treball amb la FFP2, el compliment les distàncies de seguretat i la ventilació pertinent.

La realitat és que les FFP2 en molts casos no han arribat, o han arribat tard i de manera insuficient.

Així mateix, perquè es poguessin complir les distàncies de seguretat la ràtio s'hauria d'haver disminuït tal com establia el pla de reobertura dels centres. Aquestes havien de ser amb un màxim de 13 alumnes a infantil i primària i de 15 a secundària, i la realitat és que en moltes classes d'ESO hi ha més de 27 alumnes i a batxillerat moltes més de 30, i tenint en compte que les aules no superen més de 50 metres quadrats, és indiscutible que no es poden complir les mesures de seguretat.

I respecte a la ventilació ens consta que moltes de les aules no tenen una bona ventilació, i amb la por de quan arribi l'hivern, que o no es complirà amb la ventilació o amb la temperatura adequada a les aules, cosa que es podria solucionar amb inversió a l'educació pública, que aquest és el veritable problema.

A més no s'està tancant els centres tot i haver-hi multitud dels suposats grups bombolla confinats.

Per tant, si no es pot complir amb la normativa, a aquestes treballadores se les hauria d'adaptar el lloc de treball, i a no ser possible que se'ls hi proporcioni la incapacitat temporal.

L'adaptació del lloc de treball és que puguin fer teletreball, que és el que volen la majoria d'aquestes treballadores, se'ns acudeixen moltes feines que podrien fer, decisió que la deleguen a les direccions dels centres, que els i les estan col·lapsant de tasques, per tant no poden dedicar-se a fer aquesta adaptació, o de fet, ens trobem amb unes situacions molt desiguals, algunes persones estan rebent molts abusos per part de direccions, altres direccions fan el que bonament poden, i d'altres treballen el que no està escrit per poder fer les adaptacions, quan hauria de ser el Departament qui dictes les polítiques adequades en aquest sentit.

Què ens trobem al final?

Molta gent amb una desinformació preocupant de la situació en què es troben, no saben si estan de baixa o no, ni els arriben informes, o els hi arriben informacions contradictòries.

Dones embarassades obligades a anar a treballar sotmetent-les a situacions de risc.

Llavors estem davant un col·lectiu de persones que està molt angoixat per la situació d'incertesa i pel tracte rebut per part del Departament.

Així que moltes d'elles es troben en situació de baixa per altres motius, la gran majoria per ansietat.

I altres persones opten per anar a treballar, exposant la seva salut i fins i tot la seva vida.

Doctores de capçalera, ja sobrecarregades de feina, fins i tot estan assumint tràmits administratius, preguntant a l'ICAM i als serveis de prevenció per entendre la situació.

Fins i tot gent que reclama i reben trucades per part de l'administració per pressionar-les per anar a treballar.

Bé, com hem comentat, al final tot ens indica que el que passa realment és una manca d'inversió a l'Educació Pública. Aquest és el veritable problema.

Tanta manca que a més a més, ara és al professorat que ens obliga a supervisar la realització de les PCR a l'alumnat, una nova aberració, que a més deixaria les persones vulnerables en un risc molt més elevat si l'haguessin de fer.

En definitiva, la CGT tornem a remarcar el que ja hem anat dient en la convocatòria de les anteriors vagues, volem treballar, ens considerem personal essencial i volem fer la nostra feina, però amb unes condicions de salut i seguretat i que, a més, ens permeti poder mantenir els centres educatius oberts, si és que considerem important la presencialitat, i per això volem aquesta inversió.

Només ha passat un mes i mig i ja ens trobem aquesta situació gairebé insostenible, i ens preguntem quan realment l'Educació pública serà considerada essencial perquè s'inverteixi el que es deuria.

I exigim que es corregeixin totes aquestes irregularitats i que les persones vulnerables siguin tractes amb la dignitat que es mereixen, i us deixo amb una de les persones vulnerables que us explicarà el seu cas.